

1. Oriënterende activiteiten

1 Piep: het verhaal

Tekening 1

Ik kom zo, Leon, heeft mama gezegd. Jij mag al naar huis, maar...
Niet in de plassen springen.
Niet door de modder lopen.
Niet zomaar door het park rennen.
Niet....oooh kijk!

Tekening 2

Een klein bruin vogeltje.
Het huft heen en weer onder een struik
en vliegt pardoos tegen een tak.

Tekening 3

Leon hurkt neer. 'Waar kom jij vandaan, kleintje?', vraagt hij.
'Ben je verdwaald of heb je honger?'
'Piep', doet het vogeltje.
'Piep?', zegt Leon. 'Heet je zo, Piep?'
Leon kijkt omhoog.
'Woon je in die boom, Piep? Of in die?'
Waar is jouw nest, kleine vogel?'
'Piep', zegt Piep.

Tekening 4

Zachtjes neemt Leon het vogeltje in zijn handen en stopt hem in zijn jaszak.
'Kom Piep', zegt hij. 'Je mag met mij mee naar huis. Ik zal voor je zorgen.'

Tekening 5

'Hier woon ik', zegt Leon tegen Piep.
Hij zet het vogeltje op zijn hand en loopt door het huis. Door de keuken, de speelkamer, langs Leons slaapkamer. Af en toe vliegt Piep naar een stoel of de vensterbank. Kleine stukjes, alsof hij nog moet leren om goed te vliegen. Het is net als oefenen met fietsen, denkt Leon. Eerst kleine stukjes en dan steeds verder.
'Knap hoor, Piep' zegt hij.

Tekening 6

Opeens fladdert Piep van Leons schouder naar de hoge kast. 'Tuk tuk tuk', doet het vogeltje bang.
Verbaasd kijkt Leon om zich heen. Waarom is Piep bang? Oooh. Voor Lola de poes natuurlijk.
Ze ligt op de bank en strekt langzaam haar klauwen. Piep fladdert alsof hij liefst naar een hoge boom wil vluchten.
Leon schuift het raam open en stuurt Lola naar buiten.

Tekening 7

'Je hebt vast honger', zegt Leon.
 Hij haalt een koek met chocolade uit de kast.
 'Alsjeblieft, Piep'.
 Maar Piep huft heen en weer.
 Hij prikt één keer in de koek en kijkt dan naar Leon.
 Net of hij zeggen wil. 'Bah, dat lust ik niet'.

Tekening 8

'Of ben je soms moe? Wil je even slapen?'
 'Piep', doet Piep.
 Leon neemt een kussen en legt er een doekje op.
 'Zo', zegt hij. 'Nu heb je een bed, Piep'.
 'Wat doet jij nou?' klinkt het plots. Het is Leons mama.
 'Vogels slapen in een nest, niet in een bed, gekkerd', lacht mama.
 Ze streelt de kleine vogel zacht over zijn kopje.
 'Piep hoort in het park', zegt ze. 'Hij heeft bomen nodig en struiken'.
 'Echt waar?' vraagt Leon.
 'Echt waar', zegt mama.

Tekening 9

Even later loopt Leon terug naar het park.
 Met Piep in zijn jaszak.
 Leon neemt een klein paadje en nog een klein paadje.
 Ondertussen kijkt hij om zich heen. Waar woont Piep?

Tekening 10

Kijk, daar, op die dikke tak.
 Een vogel net zoals Piep.
 Leon haalt Piep uit zijn jaszak.
 'Je bent weer thuis', zegt hij. 'Dag Piep'.

Tekening 11

Moet ik nu dit paadje nemen of beter dat?
 Dit stuk van het park kent Leon niet.
 Ik ben een beetje verdwaald, denkt hij bang.
 Hij kijkt om zich heen en slikt.
 'Mama', fluistert hij.
 Wat is het park groot, wat lijken de bomen op elkaar.
 'Oohooo', jammert Leon zachtjes.
 'Piep', klinkt het opeens achter hem.
 Verrast draait Leon zich om. Daar zit Piep.

Tekening 12

Hij heeft een regenworm in zijn bek en legt die voor Leons voeten.
 'Dat lust ik nou niet,' glimlacht Leon.
 'Piep', doet Piep en vliegt naar een andere struik.
 Alsof hij wil zeggen: volg mij, Leon. Hier weet ik de weg.

Tekening 13

Nog geen minuut later staat Leon aan de rand van het park.
 'Dankjewel, Piep,' zegt hij.
 'Piep.'
 Leon lacht en kijkt dan naar de lucht.
 Nu begint het nog te regenen ook.
 Piep gaat onder een blad zitten.
 Leon schudt zijn hoofd. 'Zo'n blad is voor mij te klein, Piep.'
 Ik ga naar mijn huis, daaag.'
 Leon rent weg. Vlak voor hij thuis is, springt hij in een grote plas.

verhaal: Stefan Boonen

